Biroul permanent al Senatului
L 428 / 15 octombrie 2026

PRIM MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative,* iniţiată de doamna senator USR Ruxandra Cibu Deaconu împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 340/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,* modificarea și completarea *Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările și completările ulterioare,* precum și completarea *Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,* în sensul facilitării accesului minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani la servicii de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie, prin recunoaşterea posibilității acestora de a consimți în mod autonom la astfel de servicii, fără a mai fi necesar acordul reprezentanţilor legali.

II. Observaţii şi propuneri

1. Referitor la conţinutul instrumentului de motivare a soluţiilor preconizate prin prezentul proiect de act normativ, semnalăm că, din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerinţele prevăzute de art. 6 alin. (1) şi (2) precum şi art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/2000*[1]. Astfel fiind, recomandăm justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual şi temeinic a soluţiilor normative propuse, cu redarea cerinţelor care reclamă intervenţia normativă, cu referire specială la principiile de bază şi finalitatea reglementărilor propuse, cu evidenţierea elementelor noi.

Semnalăm că soluţia legislativă propusă necesită o analiză suplimentară din perspectiva raportului dintre reglementarea specială instituită în materia consimţământului pacientului minor şi normele de drept comun referitoare la capacitatea de exerciţiu a persoanei fizice.

Astfel, potrivit art.41-42 din *Codul civil*, minorul cu vârsta cuprinsă între 14 şi 18 ani beneficiază de capacitate de exerciţiu restrânsă, exercitându-şi drepturile şi asumându-şi obligaţiile cu încuviinţarea reprezentantului legal, în condiţiile prevăzute de lege.

Prin derogare de la acest regim general, art. 661 din *Legea nr. 95/2006* instituie deja anumite situaţii în care minorul poate exprima singur consimţământul la actul medical, respectiv în caz de urgenţă sau în materia serviciilor privind sănătatea sexuală şi reproductivă.

În doctrină[2], s-a arătat că dispoziţiile art. 661 din *Legea nr. 95/2006* configurează o veritabilă capacitate specială de exerciţiu în materia dreptului medical, distinctă de regimul general reglementat de *Codul civil*, justificată de necesitatea asigurării accesului efectiv la servicii medicale şi de particularităţile raportului juridic dintre pacient şi furnizorul serviciilor medicale. Totodată, s-a evidenţiat faptul că actuala redactare a art. 661 ridică deja dificultăţi de interpretare în raport cu normele dreptului comun, întrucât nu distinge între diferitele categorii de minori şi între diferitele grade de capacitate de exerciţiu recunoscute de *Codul civil*.

---

[1] *...privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările şi completările ulterioare*

[2] https://lege5.ro/gratuit/gm3domzsgu3a/capacitatea de exercitiu-a-pacientului-minor

În acest context, apreciem că soluția legislativă propusă, prin care se recunoaşte minorului care a împlinit vârsta de 16 ani posibilitatea de a consimți singur la servicii de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică şi psihoterapie, ar trebui însoţită de justificări suplimentare cu privire la natura juridică a acestei prerogative.

Din redactarea textului nu rezultă dacă legiuitorul urmăreşte instituirea unei noi capacităţi speciale de exerciţiu în domeniul sănătății mintale sau dacă intenționează doar să creeze o excepție punctuală de la regula consimțământului reprezentantului legal.

Or, lipsa unei delimitări clare între aceste două elemente este de natură să genereze incertitudine cu privire la întinderea capacității juridice recunoscute minorului și la raportul acesteia cu instituțiile consacrate de *Codul civil*.

De asemenea, art. II alin. (2) consacră dreptul minorului de 16 ani de a consimți singur la serviciile respective, în timp ce alin. (3) condiționează exercitarea acestui drept de *„evaluarea capacității cognitiv"* efectuată de un psiholog cu drept de liberă practică. Or, dacă existenţa capacităţii de a consimți este condiționată de o evaluare individuală prealabilă, rezultă că împlinirea vârstei de 16 ani nu constituie prin ea însăşi temeiul suficient pentru exercitarea dreptului, ceea ce contrazice soluția normativă instituită la alin. (2).

Se impune clarificarea relației dintre cele două alineate, respectiv dacă legiuitorul instituie o prezumţie absolută de discernământ la împlinirea vârstei de 16 ani sau o prezumţie relativă, condiționată de confirmarea capacităţii cognitive.

În consecinţă, se impune reanalizarea şi clarificarea raportului dintre reglementarea propusă şi normele generale privind capacitatea de exercițiu a minorului, astfel încât soluția legislativă să se integreze coerent în ansamblul legislației și să fie evitate dificultățile de interpretare şi aplicare.

2. Textul propus prin prezenta inițiativă legislativă prezintă posibile vicii de neconstituționalitate constând în lipsa de accesibilitate, claritate și previzibilitate [art. 1 alin. (5) din *Constituție*], sens în care Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudenţa sa că *"legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul*

să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita"[3].

În acest sens, arătăm că:

a) Sintagma „*servicii de psihologie clinică, consiliere psihologică și psihoterapie*" nu este definită în cuprinsul legii şi nu este raportată la cadrul normativ special care reglementează exercitarea profesiei de psiholog, respectiv *Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.*

b) La art. II pct. 1, prin noul art. 16 alin. (2), se utilizează sintagma „*evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică și psihoterapie*", iar la alin. (3) se instituie condiţia realizării unei „*evaluări a capacității cognitive*" de către un psiholog cu drept de liberă practică. Or, niciuna dintre aceste noţiuni nu este definită în cuprinsul proiectului şi nici nu sunt corelate expres cu reglementările speciale care stabilesc conţinutul şi limitele competenţelor profesionale în domeniul psihologiei.

c) Textul propus la art. II pct. 1, care completează art. 16 din *Legea nr. 46/2003* cu un nou alineat, alin. (3), nu precizează criteriile şi metodologia utilizate pentru evaluarea capacității cognitive, efectele unei eventuale concluzii negative şi nici regimul juridic al acestei evaluări.

d) La art. II pct. 2, care completează art. 22 din *Legea nr. 46/2003*, cu un nou alineat, alin. (2), utilizează expresiile „*risc iminent de autovătămare*", „*vătămare a altor persoane*", „*situații de abuz sever*" şi „*suspiciunea rezonabilă a unei afecțiuni care impune intervenție medicală*", fără ca acestea să fie definite. Or, aceste noţiuni trebuie cu atât mai mult definite cu cât ele însele constituie premisele legale pentru înlăturarea confidențialității relației terapeutice și pentru divulgarea unor date privind sănătatea persoanei.

În ceea ce privește sintagma „*situații de abuz sever*", considerăm oportună eliminarea termenului "*sever*", întrucât acesta poate intra în

---

[3] Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012

contradicție cu dispozițiile *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.*

Art. 89 alin. (3) prevede că "*Angajații instituțiilor publice sau private care, prin natura profesiei, intră în contact cu copilul și au suspiciuni asupra unui posibil caz de abuz, neglijare, înstrăinare părintească sau rele tratamente au obligația de a sesiza de urgență direcția generală de asistență socială și protecția copilului*". Acest articol instituie obligația de sesizare a oricărei suspiciuni privind existența unui posibil caz de abuz, fără a condiționa această obligație de existența unei anumite severități a situației.

În consecință, apreciem ca fiind oportună introducerea unei formulări de tipul "*situațiile de abuz se raportează conform prevederilor legale în vigoare*", în vederea asigurării coerenței legislative.

e) Art. II pct. 2 din inițiativa legislativă instituie obligația specialistului de a informa „*după caz, autoritățile competente*", fără a identifica destinatarii acestei obligații.

3. Semnalăm că soluția legislativă propusă la art. III necesită reanalizare din perspectiva corelării cu dispozițiile *Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023.*

Astfel, prin textul propus pentru completarea art. 106 se instituie posibilitatea ca minorul care a împlinit vârsta de 16 ani să se adreseze, fără încuviințarea reprezentanților legali, cabinetelor de asistență psihopedagogică din unitățile de învățământ pentru servicii de consiliere școlară și psihologică.

Or, această soluție legislativă nu este corelată cu ansamblul reglementărilor cuprinse în *Legea nr. 198/2023*, care consacră participarea activă a părinților și reprezentanților legali la procesul educațional. Astfel, potrivit art. 3 lit. a) din lege, sistemul de învățământ are la bază valoarea colaborării cu familia, iar art. 3 lit. n) consacră *principiul participării și responsabilității părinților/reprezentanților legali în exercitarea responsabilităților privind creșterea, îngrijirea, dezvoltarea și educarea copiilor.*

De asemenea, art. 14 alin. (4) din *Legea nr. 198/2023* definește contractul educațional încheiat între unitatea de învățământ și părinți sau reprezentanții legali, document prin care sunt stabilite drepturile și obligațiile reciproce ale părților și este garantată participarea acestora la procesul educațional.

Art. 16 alin. (19) lit. c) din *Legea nr. 198/2023* reglementează existenţa cabinetelor de consiliere şcolară şi a serviciilor de suport psihopedagogic ca parte integrantă a sistemului educaţional. Prin urmare, activitatea desfăşurată în cadrul acestor structuri nu reprezintă exclusiv o relaţie individuală între elev şi consilier, ci face parte din mecanismele instituţionale de sprijin educaţional şi socio-emoţional organizate de unitatea de învăţământ. În aceste condiţii, din reglementarea propusă nu rezultă care este raportul dintre dreptul minorului de a beneficia în mod autonom de servicii de consiliere şi drepturile ori obligaţiile de informare care incumbă unităţii de învăţământ şi personalului de specialitate faţă de părinţi sau reprezentanţii legali.

Totodată, observăm că soluţia nu este corelată cu dispoziţiile art. II din proiect, care reglementează deja posibilitatea minorului care a împlinit vârsta de 16 ani de a beneficia în mod autonom de evaluare psihologică clinică, consiliere psihologică şi psihoterapie.

Faţă de cele învederate, la art. III, pentru alineatul nou introdus la art. 106 alin. (1) din *Legea învăţământului preuniversitar nr. 198/2023*, propunem următoarea formulare:

"(1[1]) Elevii care au împlinit vârsta de 16 ani au dreptul de a solicita şi beneficia de asistenţă şi consiliere psihopedagogică/consiliere psihologică oferite de profesorul consilier şcolar, respectiv profesorul psiholog, fără a fi necesar acordul prealabil al părinţilor/tutorilor/reprezentanţilor legali."

4. Din punct de vedere redacţional şi al respectării normelor de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000*, apreciem că iniţiativa legislativă necesită reanalizarea mai multor aspecte.

a) În ceea ce priveşte titlul legii, semnalăm că acesta nu reflectă în mod corespunzător obiectul şi amploarea intervenţiei legislative. Astfel, propunerea analizată nu vizează exclusiv completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii*, ci intervine şi asupra *Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003* şi a *Legii învăţământului preuniversitar nr. 198/2023*. În aceste condiţii, în conformitate cu art. 41 alin. (5) din *Legea nr. 24/2000*, titlul trebuie reformulat astfel încât să

reflecte evenimentul legislativ realizat, respectiv completarea mai multor acte normative[4].

b) Cu privire la art. II şi III, observăm că soluţiile legislative sunt redactate cu nerespectarea regulilor privind exprimarea evenimentului legislativ, respectiv completarea, prevăzute la art. 60 din *Legea nr. 24/2000*. Prin urmare, după indicarea textului în care se introduce noul alineat este reprodus şi conţinutul alineatului existent, deşi acesta nu face obiectul intervenţiei legislative. Întrucât iniţiativa legislativă realizează o completare, iar nu o modificare a textelor în vigoare, trebuie redat exclusiv conţinutul normelor nou-introduse, utilizând formula consacrată de *Legea nr. 24/2000*. Totodată, formularea „*se introduce un nou alineat nou*" este improprie şi trebuie eliminată redundanţa.

c) Referitor la art. IV, apreciem că norma este lipsită de claritate, întrucât nu rezultă care sunt normele metodologice avute în vedere şi nici actele prin care acestea au fost aprobate. Potrivit art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, actele normative la care se face referire trebuie individualizate prin toate elementele necesare identificării lor. În consecinţă, textul trebuie reformulat prin indicarea expresă a actelor normative subsecvente ce urmează a fi modificate sau completate.

d) Cu privire la art. V, semnalăm că soluţia legislativă propusă este neclară şi nu permite identificarea efectelor juridice urmărite. Norma instituie o derogare de la art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 198/2023*, însă nu explică raportul dintre dispoziţia derogatorie şi termenul de intrare în vigoare al legii analizate.

Or, data intrării în vigoare a unei legi este guvernată de dispoziţiile art. 78 din *Constituţia României* şi de art. 12 din *Legea nr. 24/2000*, iar nu de normele privind intrarea în vigoare a altor acte normative. În aceste condiţii, se impune reanalizarea textului şi reformularea acestuia într-o manieră care să permită determinarea cu precizie a momentului producerii efectelor juridice.

e) Denumirea autorităţii publice „*Ministerul Educaţiei*" trebuie înlocuită cu denumirea, "*Ministerul Educaţiei şi Cercetării*", astfel cum prevede art. 7 din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 153/2024*[5].

---

[4] *„Lege pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003 şi a Legii învăţământului preuniversitar nr. 198/2023"*

[5] *privind stabilirea unor măsuri la nivelul administraţiei publice centrale*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul susţine adoptarea acestei iniţiative legislative cu observaţii şi propuneri.**

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Preşedintele Senatului